

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาเรื่องสั้นของนิคม รายยา
ผู้เขียน	นางสาวสุจินต์ หลงขาว
สาขาวิชา	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งจะศึกษาเรื่องสั้นของนิคม รายยา ในยุคแรก (2510 – 2516) และระยะปี 2525 – 2527 กับปี 2542 ในด้านพัฒนาการทางความคิด กลวิธีการประพันธ์ คุณค่าทางปัญญาและคุณค่าทางวรรณศิลป์

ผลการศึกษาปรากฏว่าปัญหาของคนเป็นเนื้อหาหลักของงานทั้งหมด นิคมแสดงว่าปัญหาของคนมีมูลเหตุสองประการ คือ ปัจจัยทางสังคมและความอ่อนแอกายในจิตใจ แม้ลึกล้ำมเป็นข้อจำกัด แต่หากบุคคลแก้ไขความอ่อนแอกายในจิตใจ ซึ่งเป็นต้นตอที่แท้ของปัญหาได้ลุล่วง ความขัดแย้งภายในของคน คนกับสังคม และคนกับธรรมชาติก็จะคลี่คลายไปได้ด้วยการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ ความรู้ที่สำคัญคือ คนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและชีวิตอื่น คุณธรรมและสายสัมพันธ์ของคนกับคนทั้งใกล้และไกลจะรักษาไว้ได้ ด้วยความเข้มแข็งและความละเอียดอ่อนของความรู้สึก รวมทั้งปัญญาที่จะฉุกคิด ในเรื่องสั้นระยะหลัง นิคมได้แสดงว่าการเฝ้าสังเกตความทุกข์ของผู้คนเป็นปัจจัยของการเขียน ที่ตีแผ่ความซับซ้อนและหนักหน่วงของปัญหา ที่กล้ายเป็นลิ่งสามัญในสายตาของลังคำ การมองข้างปัญหาดังกล่าวเยียหันคุณค่าของความเป็นคน โดยเฉพาะความหมกเม็ดกับมายา หรือความลวงอันห่างไกลจากสัจธรรม

การวิเคราะห์ความหมายดังกล่าวนี้ ไม่อาจละเว้นการพิจารณากลวิธีการประพันธ์ 2 ประการ คือ สัญลักษณ์ ผู้เล่าเรื่องและมุมมอง ที่เร้าการพินิจของผู้อ่านให้ใส่ใจต่อตัวงานและความประسانขององค์ประกอบ จึงกล่าวได้ว่า เรื่องสั้นของนิคม รายยา มีพลังปัญญาที่ท้าทายให้ผู้อ่านค้นหาความหมายอันมีข้อชวนคิด ที่แฝงปรัชญาชีวิตไว้ในการวิพากษ์จุตอ่อนของมนุษย์ ได้อย่างลุ่มลึก ด้วยกลวิธีที่ดำเนินถึงผลสัมฤทธิ์ของการสื่อสารหรือพลังทางวรรณศิลป์

Thesis Title	A Study of Nikhom Rayyawa's Short Stories
Author	MissSujin Longkao
Major Program	Thai
Academic Year	2006

ABSTRACT

This study focused on the early and later short stories written by Nikhom Rayyawa, that is, from 1967 to 1973, and from 1982 to 1999. The purpose was to investigate the conceptual development, literary techniques, intellectual and literary values in his works.

The main concern in Nikhom's stories was human problems which were brought about by two major factors : social factors and human flaws. According to Nikhom, the inability to deal or to come to terms with one's own limitation was the basis of all the difficulties facing him or her. Nikhom pointed out that despite the environmental restriction, a person could manage both the internal and external conflicts through the improvement of his learning potential. A crucial knowledge that enabled one to do so was the acknowledgment of a

significant mutual relationship between man and nature, and also among themselves. Without their sensitivity and wisdom, men would fail to maintain such virtue. In his later works, Nikhom revealed not only human grief but also the complexity and severity of the problems facing them, which unfortunately, were regarded as common by the society. Negligence on such problems, particularly the absorption in illusion, resulted in humiliation of one's virtue.

In his depiction of human problems, Nikhom made use of symbols, narrator and point of view to arouse readers attention to his works. Such techniques challenged the readers to seek for philosophical meanings and ideas regarding human weakness.